

Ceļveži.lv

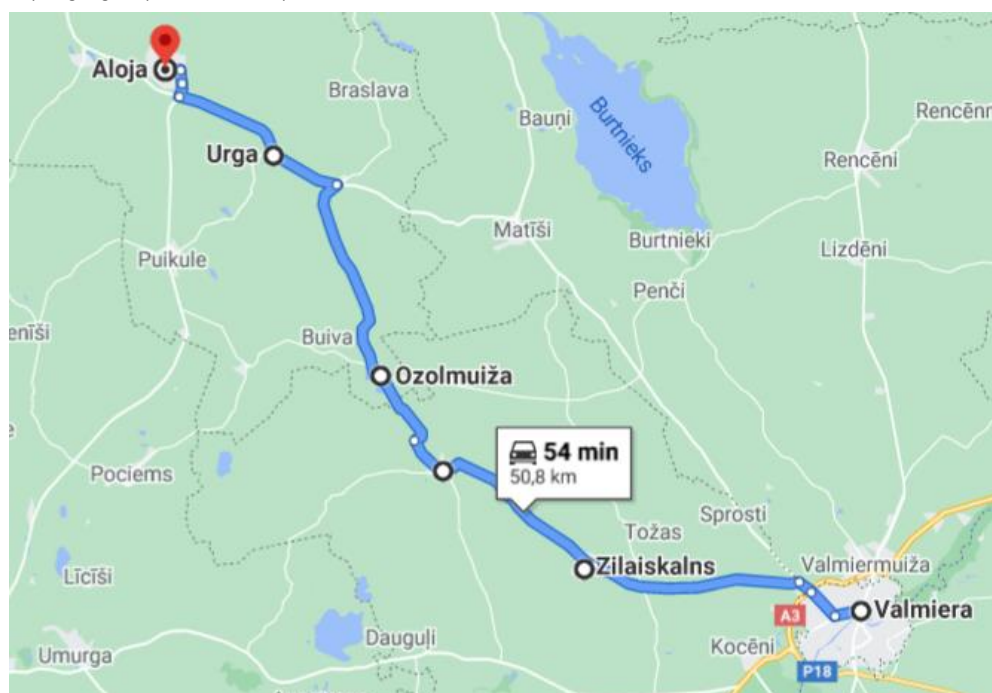
Eiropa → Latvija → Vidzeme

**Valmiera – Zilaiskalns – Dikļi –
Ozolmuiža – Urga – Aloja**

MARŠRUTA CEĻVEDIS

Ceļveža versija 21.12.2020.

<https://goo.gl/maps/NwP9cPKGRFKpmBXz6>

VALMIERA	3
Zilaiskalns	3
Zilākalna Marta (Marta Rācene, 1908-1992) – dziedniece	4
Zilākalna ūdenstornis “ZTornis”	4
Zilaiskalns ar upurakmeni	5
Dikļi	7
Dikļu muižas pils	7
Vika pasaku parks	9
Ozolmuiža	9
Ozolmuižas pils	9

VALMIERA

- <http://www.valmiera.lv/>
- <http://visit.valmiera.lv/>

Rīga 107 km, Valka 50 km

Vidzemes lielākā pilsēta ar 25 tūkstošiem iedzīvotāju atrodas nozīmīgu lielceļu krustpunktā. Viena no senākajām Latvijas pilsētām, Hanzas savienības locekle.

Valmieru divās daļās sadala viena no skaistākajām Latvijas upēm – **Gauja**. Vēsturiskais centrs un teritorijas viena daļa atrodas Gaujas vidusteces labajā krastā, gandrīz tikpat liela, vēlāk izveidojusies un mazāk apbūvēta teritorija ir kreisajā krastā, dzelzceļa pusē. Pilsētas platība mainījies, galvenokārt, **Pārgaujā** aiz dzelzceļa, paplašināta rūpniecības un zaļā zona, individuālās apbūves rajoni. Pilsētu no trim pusēm apņem apvedceļš, autoceļi sazaroti 12 virzienos. No Valmieras sākas **Gaujas senleja** (Gaujava), aiz pilsētas robežām, no Jumaras ietekas - arī **Gaujas Nacionālais parks**.

Nozīmīgākie apskates objekti ir **Sv.Sīmaņa baznīca** un Livonijas ordeņa Valmieras viduslaiku **pils drupas**.

Valmieras lielākais uzņēmums ir AS “**Valmieras stikla šķiedra**” (1963).

Kopš 1919. gada pilsētā darbojas vienīgais profesionālais teātris Ziemeļvidzemē. 10 bērnudārzi, 5 vidusskolas-ģimnāzijas, 2 arodskolas un 1996. gadā dibinātā **Vidzemes augstskola**. Ik vasaru te notiek Valmieras rokfestivāls. Reģionālais laikraksts: “**Valmieras Ziņas**” (<http://valmieraszinas.lv/>).

Valmieras pilsētas ceļvedis būs pieejams: www.celvezi.lv

(VALMIERA)

ZILAIŠKALNS

- <https://zilaiskalnslife.wordpress.com/ciemats-поселок/>

Zilaiskalns ir ciems Kocēnu novada Zilākalna pagastā. Veidojies Mujānu ciema teritorijā kā strādnieku ciemats 20. gadsimta 50. gadu beigās, kad sākās lielā kūdras purva izpēte un tika uzcelta kūdras fabrika «Zilaiskalns». Nosaukts pēc blakus esošā paugura Zilākalna (tas tagad atrodas kaimiņu Kocēnu pagastā). 1961. gadā piešķirts pilsētciemata statuss.

Lielākā daļa ēku celtas 1960. gados un pastaiga pa nedaudzajām ciemata ieliņām ir kā nokļūšana 40 gadu tālā sociālisma ēras pagātnē ar laika mašīnas palīdzību (līdzīgs “kultūras piemineklis” ir Sedas pilsēta netālu no Strenčiem).

Bijušā uzņēmuma “Rūjiena” kūdras melases ražošanas ceha ēkās pašlaik atrodas SIA “Silviko” kokapstrādes cehs. Darbojas arī uzņēmums SIA “Zilākalna kūdra”. Pašvaldības uzņēmums SIA “Zilaiskalns 127” nodarbojas ar dzīvojamo māju apsaimniekošanu, dzeramā ūdens un siltuma apgādi un kanalizācijas ūdens attīrīšanu. Ar kūdras ieguvi līdzās esošajā Zažēnu purvā nodarbojas SIA «*Klasmann-Deilmann Latvia*». Ciemā atrodas J. Neikena pamatskola, klubs, feldšeru punkts, aptieka, bibliotēka, pasts.

Netālu esošā **zemnieku saimniecība “Zažēni”** nodarbojas ar sporta zirgu audzēšanu. 2014. gada vasarā Zilākalna ciemā atklāts **suņu pastaigu un adžiliti treniņu laukums**, kas ir viens no retajiem šāda tipa laukumiem Latvijā.

Upe **Briede** ir iekļauta Ziemeļvidzemes biosfēras rezervāta ainavu aizsardzības zonā un ietek Burtnieku ezerā. Apkārtnes purvos dzīvo ļoti rets, aizsargājams dzīvnieks – purva bruņurupucis.

Zilākalna “Zažēnos” dzīvojusi leģendāra tautas dziedniece Zilākalna Marta.

Zilākalna Marta (Marta Rācene, 1908-1992) – dziedniece

Jau no bērnības pieredzējusi dažādas vīzijas un spējusi dziedināt slimniekus. Beigusi medicīnas skolu un Otrā pasaules kara beigās devusies bēgļu gaitās uz Kurzemi, viņas brālis Jānis Rācenis bijis iesaukts Latviešu leģionā. Pēc kara apprecējusies, bet drīz izšķīrusies. Pēc tam 32 gadus dzīvoja nomaļajās “Zažēnu” mājās un kļuva par populāru tautas dziednieci, ziedoja naudu Dikļu luterāņu baznīcas uzturēšanai.

Pie Martas brauca ļoti daudz cilvēku, viņa esot algojusi milici rindu kārtošanai, maksājot viņam ļoti labu algu. Viņa vienlaikus pieņēmusi vairākus cilvēkus, visbiežāk 12; tie nolikuši uz galda apvārdošanai līdzatvestos produktus – sāli, cukuru, taukus, ūdeni un citas lietas. Tad dziedniece, krēslā sēžot, skaitījusi sev vien saprotamus vārdus. Daudziem tas palīdzējis.

Klīda runas, ka Marta bijusi izsūtīto sarakstā. Jau ielikta mašīnā prom vešanai, bet tā neesot kustējusies. Mēģinājuši stundām, bet – nekā. Beidzot vedēji noticejuši, ka nekas nesanāks, kamēr viņa būs mašīnā. Ļāvuši izkāpt un mašīna varējusi braukt. Tikusi īslaicīgi apcietināta par savu nelegālo dziednieces darbību. 1986. gadā pret tautas dziedniekiem Rīgas kinostudijā uzņemta dokumentālā filma “Brīnumdakteri”, kurā viņa dēvēta par “Melno Martu”. Bijusi spiesta aiziet no savām mājām, kad ieslodzītie sāka celt Zilākalna melases fabriku. Pēdējos dzīves gadus dzīvoja pie sava mācekļa dravnieka Alda Ķeviņa Raunas pagasta “Renslavās” un Iecavā. Nodzīvojusi 84 gadus.

20.06.2020.

https://lv.wikipedia.org/wiki/Zilākalna_Marta, <http://www.svetvietas.lv/zilaiskalns.html>

20.06.2020.

Zilākalna ūdenstornis “ZTornis”

Parka iela 2, Zilaiskalns, Zilākalna pagasts, Kocēnu novads, GPS: 57.557252, 25.215495, +371 28 644 530, Darba laiki: I: 8-12, 13-18, II-IV: 8-12, 13-17, V: 8-12, 13-16. Apmeklējuma maksa (2020): **3 EUR** (bērniem, studentiem, pensionāriem **2 EUR**).

1960. gadā “Art deco” stilā uzbūvētais ūdenstornis nodrošināja ūdensapgādi ciema iedzīvotājiem un uzņēmumiem līdz 21. gadsimta sākumam. Nu tas vēris durvis apmeklētājiem jaunā veidolā kā kultūrvēstures un apmeklētāju centrs “ZTornis”. Ūdenstornis saglabāts oriģinālā izskatā, izceļot tā arhitektoniskās vērtības.

Apmeklētājiem ir iespēja uzkāpt augšā, kur ap ūdens rezervuāru izveidota platforma, paverot skatienam plašos kūdras purvus. Var palūkoties arī pazemē uz leģendām bagāto Zilākalna nogrimušo pili, kā arī apskatīt ūdenstorņa laika biedrus un tapšanas projektus.

Tornī un tā piebūvē izveidota ekspozīcija “Zilākalna stāsts”, kas ietver vairākus blokus, veidojot vienotu stāstu par industriālo un kultūras mantojumu, iepazīstina ar šejienes dabu, kūdras ražotni un ap to uzbūvēto ciematu, un ūdensapgādes sistēmu.

Piebūvē apmeklētājiem iespējams ielūkoties Zilākalna ciema rašanās vēsturē, kas aizsākusies 1950. gadu beigās, kad tapusi “ideālā pilsēta”. Ir iespēja aptaustīt un iepazīt apkārtnes dabas resursus un derīgos izrakteņus, kā arī apgūt dažādas pamācības, lai spētu strādāt kūdras fabrikā. Apmeklētājiem ir iespēja arī izprast ūdenstorniņa darbības pamatprincipus un pašiem ar savām rokām darbināt ūdenstorniņa maketu. Bet tiem, kuri vēlas pazaudēt realitātes sajūtu, tiks piedāvāts caur virtuālās realitātes brillēm lidot virs kūdras purviem un Zilākalna, kā arī izbraukt ar vēsturisko šaursliežu dzelzceļa bānīti.

<https://industrialheritage.travel/lv/objects/zilakalna-udenstornis/9>, http://visit.valmiera.lv/lv/zinas/12327_lidz_ar_zilajam_vizbulitem_zilakalna_uzziedejjs_ztornis/

20.06.2020.

Zilākalna ūdenstornis “ZTornis”

Zilaiskalns ar upurakmeni

Autoceļa Valmiera-Zilaiskalns-Dikļi 11. kilometrā. Braucot no Valmieras, ceļa kreisajā pusē, īsi pirms iebraukšanas Zilākalna ciematā, redzams liels laukakmens ar norādi uz kalnu.

- Ziemeļvidzemes **augstākais paugurs** – 127 m v.j.l., arī relatīvais augstums visai ievērojams – ~65 m.
- Teikās un nostātos Zilaiskalns minēts kā *raganu pulcēšanās vieta*. Andreja Pumpura eposā “Lāčplēsis” Zilais kalns attēlots kā visas **tautas sanāksmju vieta**, bet mūsdienās zintnieki apgalvo, ka šī ir **spēcīga svētvieta**.

Nosaukumam dažādi skaidrojumi: *kalns saskatāms no liela attāluma un iztālēm izskatās kā zilā dūmakā tīts*. Zils tas izskatās arī pavasaros, kad šeit vairumā zied zilās un baltās vizbulītes. Vēl ir versija, ka nosaukums saistīts ar lietvārda sakni *sil* vai *zil*, kas būtiski saistīta ar vārdu “zilēt” vai krievu valodas vārdu *сила* – spēks.

Zintnieku veiktie mērījumi liecina, ka kalna virsotnē atrodams sarežģīts enerģētisko strāvojamu tīkls, kas, pareizi izmantots, var dot cilvēkiem pozitīvu emociju un enerģijas lādiņus. Spēcīga svētvieta, kur krustojas četras uguns āderes, krustpunktam apkārt cilvēku izveidoti 14 enerģijas un viens uguns aplis. Zilākalna virsotnē iezīmēts šis spēka vietas centrs, kur ir vislielākā enerģijas plūsma.

Ir ziņas, ka Zilākalnā bijusi svētbirzs, kur svinēti Jāņi un citi tautas svētki. Arī Andreja Pumpura eposā “Lāčplēsis” Zilais kalns attēlots kā visas tautas sanāksmju vieta. Līgo vakarā te kopā sanākuši Lāčplēsis, Laimdota, Spīdala, Lielvārdis un citi varoņi. Zilais kalns pazīstams arī kā iecienīta pareģošanas un ziedošanas vieta. Teikās un nostātos Zilaiskalns tiek minēts arī kā *raganu pulcēšanās vieta*.

Pirms diviem gadsimtiem kalnā bijis kāds akmens no 14. gadsimta ar lietuviešu lielkņaza Ģedimīna vārdu, kurš 1332. gadā apmaldījies Imeras dižajos purvos un tikai Zilajā kalnā sastapis pārējos sirotājus. Laikam taču no prieka nolēmis atstāt savu akmeni.

Viduslaikos pie Zilā kalna 10. augustā noturēts Labrenča dienas tirgus, kuru apsēduši Labrenča kristīgi mīļētie nabagi un tikuši bagātīgi apdāvināti.

Kad Zviedrijas karalis Kārlis XII gribējis Zilokalnu izmantot militārām vajadzībām, pret to protestējuši ne vien vietējie iedzīvotāji, bet sācis gāzt ilgstošs lietus, kas neļāvis karaspēkam kalnam piekļūt.

1802. gadā Garlība Merķeļa episkajā dzejojumā “Vanems Imanta” iespaidā radusies leģenda, ka Dieva kalniņā apbedīts kāds varonis Imanta.

Zilais kalns kā svētvieta cienīts vēl 18. gadsimtā – dienā mirušos apglabāja kapos, bet naktī raka ārā un stiepa uz kalnu novietot Imantam kaimiņos.

Mūsdienās latvisko tradīciju cienītāji šeit pulcējas vasaras saulgriežos un arī citos gadskārtu ieražu svētkos. Dziednieki kalnam piedēvē ļoti augstu enerģētisko līmeni. Šī esot viena no spēka vietām, kur cilvēki uzņem pozitīvu enerģiju, raisās jaunas domas, rodas iedvesma.

Zilākalna apskate

Zilā kalna virsotne ir aptuveni 1 ha liela, un to veido vairākās galotnes.

Ja Zilākalnā esam uzkāpuši pa asfaltēto celiņu, tad nonākot samērā līdzenajā virsotnē, pa labi aiz 2-3 m dziļas ieplakas izraudzīsim nelielu, apaļu pauguriņu – **Dieva kalnu** jeb **Upurkalniņu**. Izplatīts ir arī šī kalniņa nosaukums – **Imantas kaps**. Pie ieejas spēka vietā novietots senais **Upurakmens** (garums 90 cm, platums 60 cm un tam ir mākslīgi veidots 42 x 31 cm liels un 11 cm dziļš bļodveida dobums), kas, reiz nogrūsts no kalna, tagad atkal novietots kalna virsotnē.

Vēl vienā no Zilākalna virsotnēm – **Avotiņkalniņā** – kādreiz tecējis avotiņš, kurā upurēts un kura ūdens īpaši dziedinājis acu slimības. Pēc avota ūdens izsīkšanas šim nolūkam lietotas atstātās smiltis.

Zilākalna virsotnē atrodas **ģeodēziskais punkts**, ko 1816. gadā noteica Vilhelms Strūve (atzīmējot tā augstumu un citas koordinātes). (Šie ģeodēziskie punkti ir tie, kas veido valsts koordinācijas telpu, un tie ir visu karšu pamats). Zināms, ka no Zilākalna mērīts attālums līdz Inčukalnam, tas saistīts arī ar Rencēniem. Jāpiebilst, ka Vilhelms Strūve bija pirmais, kurš Latvijā noteica kalnu augstumus. Jānis Bikše ierosina ierīkot ģeodēzisko piemiņas zīmi Zilākalna virsotnē.

No virsotnē esošā **torņa** paveras skats uz Augstrozes paugurvalni. Skaidrā laikā var redzēt Burtnieku un citus apkārtnes ezerus, aplūkot Vidzemes pilsētas. Redzamība var sasniegt pat 50 km.

Netālu no torņa atrodas **astronomiskais stabs**, kam noteiktas astronomiskās koordinātes. Tas ir ~1.20 m augsts. http://www.visit.valmiera.lv/lv/ko_redzet_un_darit/interesu_objekt/daba/5706_zilaiskalns_ar_upurakmeni, <http://www.svetvietas.lv/zilaiskalns.html> 20.06.2020.

➤ <http://www.svetvietas.lv/zilaiskalns.html>

Zilaiskalns ar upurakmeni

Zilaiskalns

10-15 km zonā ap kalnu atrodas daudzi kultūrvēsturiski objekti, kas minēti gan teikās, gan nostāstos, gan tiek saistīti ar sakrālajām lietām.

DIKĻI

1400. gadā virsbīskaps izlēnoja Dikļus Pālenam, vēlāk Resem, bet pēc pusgadsimta tos atkal lēnoja Pālens. 1722. gadā muižu nopirka Lēvenvolde.

1864. gadā Dikļos mācītāja un rakstnieka Jura Neikena vadībā viņa mājas dārzā notika pirmie latviešu dziesmu svētki (tagad skatāms **Neikena kalniņš**), bet pirms tam 1818. gadā notika arī pirmā teātra izrāde latviešu valodā – Šillera “Laupītāji”.

Dikļos dzimis Latvijas pilskalnu apzinātājs Ernests Brastiņš.

Dikļu muižas pils

➤ <http://diklupils.lv/>

Apskate **3 EUR** + gids 15 EUR grupai

20. gados te atradās Valmieras apriņķa bērnu patversme, vēlākos laikos muižas klēts izmantota medicīnas vajadzībām. Pils restaurēta 2003. gadā. Parkā vēl samanāma dikļu sistēma, bruģēti celiņi, svešzemju koki.

<https://diklupils.lv/diklu-pils-vesture/>

Lai arī Dikļu muiža vēstures lappusēs minēta jau 15. gadsimta, tās tagadējā ēka uzcelta 1896. gadā, kad tur saimniekoja barons Pauls fon Volfs, izveidojot izteismīgu neobaroka celtni. Šī brīža izskatu un eleganci Dikļu pils atguva 2003. gadā, kad pilnībā tika restaurēta, respektējot visu senatnīgo – no pagriba līdz pat bēniņiem. Pils ansablī ir arī klēts, kas ir vecāka par pašu pili un celta 18. gadsimta beigās ar majestātisku vērienu. Kopā ar daudziem vēsturiskiem dārgumiem, kas saglabāti, pateicoties tās īpašnieka gādībai, joprojām iespējams atklāt pils senatnīgo burvību un izzināt tās noslēpumus. Dikļu pils ir iekļauta Valsts arhitektūras pieminekļu sarakstā.

<https://diklupils.lv/gleznu-kolekcija/>

Dikļu pils saimnieks Egons Mednis ir kolekcionārs. Priekšmetu pa priekšmetam, kolekciju pa kolekcijai viņa sakrātais rod savu mājvietu Dikļu pilī, lai to varētu baudīt un novērtēt pils viesi.

Kāds vācu izcelsmes uzņēmējs 1990. gadā bija nolēmis iegādāties Latvijas Mākslas akadēmijas pasniedzēju mākslas darbus un izveidot kolekciju, kas atspoguļotu 80. gadu beigu un 90. gadu sākuma savdabīgo skaistā ideālisma laiku. Šo ieceri viņš vēlāk arī īstenoja, un akadēmijas 70 gadu jubilejas sakarā kolekcija tika eksponēta vairākās izstādēs Vācijā.

Kolekcijai tika rūpīgi atlasīti vairāki simti dažādu gleznotāju darbu, kuri, pēc vietējo mākslas zinātnieku un vācu ekspertu domām, varēja pārsteigt un savaldzināt starptautisku skatītāju un kļūt pazīstami. Pēc veiksmīgām izstādēm Vācijā, pateicoties vairākām laimīgām sakritībām, gandrīz visa kolekcija atgriezās Latvijā un ar mākslas salona “Elizabete” starpniecību gleznas iegādājās Dikļu pils saimnieks Egons Mednis. Tagad gleznu kolekcija ir ieguvusi vēl lielāku vērtību kā viena no retajām, kura apvienojusi neatkarotajā iedvesmas laika darbus.

Dikļu pils telpas grezno Normunda Brasliņa, Edvarda Grūbes, Jura Jurjāna, Lailas Kelles, Anitas Melderes, Alekseja Naumova, Jāņa Andra Oša, Vijas Zariņas un daudzu citu mākslinieku darbi.

Dikļu pils gleznu kolekcija ir vienīgā reprezentatīvā Atmodas laika mākslinieku darbu kolekcija Latvijā, kas apskatāma publiski.

<https://diklupils.lv/kaminu-kolekcija/>

Savulaik Dikļu pils lepojusies ar vairāk nekā 20 krāsnīm un kamīniem, tomēr 2000. gadā, kad pili iegādājās pašreizējais saimnieks Egons Mednis, te bija saglabājušies tikai 3 oriģināli – kamīni vestibilā un Lielajā zālē, kā arī krāsns otrā stāva gaitenī.

Ar klasesbiedra un drauga, kamīnmeistara Ojāra Grāvja gādību Dikļu pils saimnieks ir sarūpējis vēsturiskus, autentiskus kamīnus, kuri uz Dikļu pili atceļojuši no vēsturiskā Rīgas centra. Tā, pateicoties Ojāra Grāvja filigrānajām restaurācijām un Egona Medņa aizrautībai, Dikļu pilī izveidojusies Latvijā unikālākā un vispusīgākā 19. gadsimta otrās puses un 20. gadsimta sākuma kamīnu kolekcija – 7 kamīni un 14 krāsnis. Tie ir ražoti gan latviešu slavenajā podiņu krāšņu firmā „Bēms un Celms” (Zelm and Boehm), gan Vācijas pilsētas Meissen porcelāna fabrikā, gan arī Sanktpēterburgā, taču pārējie – atvesti no Rīgas vēsturiskā centra, kur eiroremonti bija lēmuši tos iznīcībai. Turklāt krāsnis nav butaforiskas – tās visas var iekurināt un baudīt pagājušo gadsimtu podiņu izstaroto siltumu.

<https://diklupils.lv/mebeļu-kolekcija/>

Dikļu pili grezno vairākas vēsturiskas mēbeļu garnitūras, kas atceļojušas, piemēram, no Benjamiņu nama vai Svempu dzimtas interjeriem. Dāmu salonā skatāmas divas neorokoko jeb otrā rokoko atpūtas grupas, kam raksturīgas franču vidusšķiras iecienītas stilizācijas pazīmes: aptuvenas formas, izteikts kruzējums, pārlicēgs kāju izliekums un augu ornamentu uzsvērti naturāls atveidojums.

Savukārt, Ziemeļu zālē un Lasītavā izvietotas 19. gadsimta otrajā pusē darinātas neorenesanses formu mēbeles – bufete, ēdamgalds, krēsli, rakstāmgalds un sofa. Pils vestibilā atrodas arī vēlā 18. gadsimta grāmatu skapis ar rokoko frontonu.

<https://diklupils.lv/ekas-un-parks/>

Dikļu pils tagadējā ēka uzcelta 1896. gadā, kad te saimniekoja barons Pauls fon Volfs, izveidojot izteiksmīgu neobaroka celtni ar mansarda jumtiem gan centrālajā daļā, gan sānu rizalītos, gan atturīgi plastiski rotājot ēkas fasādes.

Dikļu muižas ansambļa otra būtiskākā sastāvdaļa ir **klēts**, kas ir vecāka par pili un celta 18. gadsimta beigās vēlīnā klasicisma formās ar Vidzemes klētīm neraksturīgu majestātisku portiku.

Dikļu muižas ēkas papildina aptuveni 20 hektāru liels **parks**. Uz dienvidiem no pils atrodas dīķis, par ko tiek stāstīts, ka tur ir ozolkoka grīda, lai saimniekiem patīkamākas peldes. Aiz dīķa plešas Mazbriedes (senāk saukta arī par Pāli un Dikļu upi) stāvajās gravās ierīkots ainavu parks jeb Mežaparks. 20. gadsimta 60. gados, apsekojot Dikļu muižas parku, tajā atklāja ap 20 eksotisku koku, starp tiem balzama baltegli, pelēko riekstkoku, Berlīnes papeli, Duglasa egli, kuru vecums toreiz tika noteikts, galvenokārt, 30-40 gadi.

[Dikļu muižas pils](#)

Vika pasaku parks

➤ <http://www.dikli.lv/>

+371 26 447 061, +371 26 201 765

Parka vadmotīvs ir rosināt bērnus iepazīt viņiem domāto literatūru, tādejādi veicinot iztēles attīstību. Tas ir īpaši svarīgi laikā, kad izklaides industrijas vizuālo tehnoloģiju piedāvājums ir pārsātinājis gan bērnu skolas laiku, gan viņu atpūtas brīžus.

Vika pasaku tēli ir savijņojuši bērnu (un ne tikai bērnu) sirdis jau sākot ar 20. gadsimta 80. gadiem. Viks (īstajā vārdā - Viktors Kalniņš) ir vairāku literāro balvu un prēmiju laureāts, bet grāmata "Zemūdens Bara Lielā diena" 1987. gadā atzīta ar specdiplomu. Pēc šīs grāmatas motīviem tika uzņemta Latvijā pirmā pilnmetrāžas animācijas filma, kas rādīta arī ASV konkursos.

Vika pasaku un bērniem veltīto dzejoļu teksti regulāri tiek iekļauti skolu obligātās literatūras sarakstos un hrestomātijās, kas liecina par šo darbu augsto estētisko un māksliniecisko līmeni.

17.06.2020.

Vika pasaku parks

Dikļi

OZOLMUIŽA

Ciems Alojā novada Brīvēzemnieku pagastā, pie **Lielā Ozolezera** un **Mazā Ozolezera**, autoceļu V112 (Puikule-Rencēni-Vēveri) un V164 (Igaunijas robeža-Mazsalaca-Vilzēni-Dikļi) krustojumā.

Īsi pirms Otrā pasaules kara Ozolmuižā tika uzņemti skati no kinofilmas "Kaugurieši". Līdz 2008. gadam Ozolmuižas pilī darbojās Ozolu lauksaimniecības skola (LPSR laikā – 5. lauku profesionāli tehniskā skola).

Ozolmuižas pils

Ozolmuižu latviski nereti dēvē arī par Ozolu muižu, vāciski muiža saukta par Lappier, Lappyer, Lapperve u.c. Pilī atrodas Ozolu pamatskola.

Pirmās ziņas par pils īpašniekiem – Koskuļu dzimtu sastopams 14. gadsimta sākumā. Tā piederējusi Korfiem un Ungerniem. 1658. gadā muižas īpašnieks bija Otto fon Mengdens. Mengdenu dzimtas muižā valdīja līdz 18. gadsimta otrajā pusei. Pēc Kārļa Gustava Mengdema mantojuma dalīšanas 1782. gadā Ozolmuiža un Koskuļu (Skujpālenes) muiža pārgāja viņa meitas Karolīnes Filipīnes īpašumā, kas bija precējusies ar grāfu Georgu Johanu Mellīnu (1746-1806). Tagadējā muižas kunga māja uzcelta G. J. Mellīna valdīšanas laikā, uzskata, ka viņš pats šo ēku ir projektējis. Uz muižas pili veda trīs simetriskas alejas un ezera krastā izveidoja laivu piestātni.

No 1866. gada līdz pat savai nāvei 1908. gadā muižā saimniekoja G. J. Mellīna mazdēls Kārlis Augusts Ferdinands Mellīns (1835-1908), 19. gadsimtā ēku paplašināja, 1889. gadā uzcēla piebūvi - grāfa kabinetu. Augusts Mellīns apglabāts Dikļu kapos, un vēl šobrīd pie viņa kapa aplūkojams melnā marmora plāksne ar uzrakstu. Viņa vecākais dēls Kurts Augusts Mellīns (1883-1946) mantoja muižu, bet pēc 1920. gada zemes reformas viņa apsaimniekošanā palika tikai muižas

centrs un 50 ha zemes. 1939. gada vācbaltiešu izceļošanas laikā Mellīnu ģimene aizbrauca uz Vāciju.

Otrā pasaules kara laikā 1944. gadā Vērmahts Ozolmuižas pilī iekārtoja kara hospitāli, ko gan nepaguva izmantot. Pēckara gados četrās pils telpās darbojās nespējnieku nams, pārējā daļa ilgstoši netika izmantota.

No 1952. gada Ozolmuižas pilī darbojās dažādas skolas:

Alojas lauksaimniecības mehanizācijas skola

5. lauku profesionāli tehniskā skola

55. profesionāli tehniskā vidusskola

Ozolu lauksaimniecības skola

Ozolu arodvidusskola

Ozolmuižas pamatskola (kopš 1993. gada).

➤ https://lv.wikipedia.org/wiki/Ozolmuižas_pils

20.06.2020.

[Ozolmuižas pils](#)

[Ozolmuiža](#)

Urga

Aloja

Ceļveža versija: **21.12.2020.** Rediģēts: 28.12.2020.

Ceļveži.lv

Ceļojumi iedvesmo!